63

1

Педагогическа лекция.

готова за печать!

II година
20 окул. Она лекция на I окул. клас.
7.III.1923 год. среда
София.

Педагогическа лекция.

Учителъ поздрави: Фир-фюр-фен. тау-би-аумен.

Отговорихме: Тау-би-аумен.

Едно кратко съзерцание.

Прочетоха се темитѣ за „Ползата отъ рѣкитѣ, моретата и океанитѣ".

Прочетоха се резултата на седемнадесетата и осемнадесетата лекции. (Ола и Еленка).

За тема ще имате: Произходъть на очня. Не прѣдназначението на очня, а произхода.

Азъ забѣлѣзвамъ, че вие ученицитѣ въ школата не спазвате единъ общъ законъ. Когато купите нѣкоя стомна, или искате да не бѣде пукната? Ако е пукната, течность та, която вложите ветрѣ, какво ще остане очнея? Ами ако въ нѣкоя химическа лаборатория въ нѣкоя реторта правите опитъ и тази реторта е издиша, какво ще стане? Опитъ може ли да направите? Азъ забѣлѣзвамъ, че отъ класа много нѣща издишатъ навънка. И това не ви прѣпорява, - издишатъ

спр. 3

~~издишать на вѣка. Сега туй не е за мень, то е за васъ.~~ Ще пазите едно правило: Ученикъ, който се съмнѣва въ Учителя си, той не е ученикъ. Най-скверното нѣщо е това: ~~Да~~ се съмнѣвате въ Учителя си; то е ~~то е~~ да се съмнѣвате въ себе си. Когато вие се съмнѣвате въ Бога — въ Учителя си, въпросътъ съ васъ е свършенъ. Защото, ако сега вие не познавате Учителя си, защо отивате да се учите? Щомъ ~~За да~~ отиваш да се учишъ, трѣбва да познаваш Учителя си, ако ти не познаваш Учителя си по-добрѣ стой невѣжа. Щомъ веднажъ си рѣшилъ да се учишъ, ти трѣбва да спазваш свещения законъ, той е Божественъ законъ. Въ аналитѣ на окупонята история нѣма изключение, дѣто ученикътъ да се е осъмнилъ въ Учителя си и да е прокожалъ. ~~Нѣма~~ Въ какъвъ има ~~тамъ~~ да се съмнѣвате? Защото Законътъ е такъвъ: Ако учителятъ прѣстяти най-малкия Божественъ законъ, съ него е свършено. Тъй щото Божественятъ законъ е строгъ законъ. Никога не може единъ учитель да бѣде поставенъ на едно мѣсто, дѣто той

не заслужава, туй е невъзможно. Той е една опрѣдѣлена величина въ Божественія свѣтъ, абсолютно опрѣдѣлена, тя не може да се измѣни. Сега, ако вие ще говорите за единъ учитель на сѣнкитѣ, такива учители ги има. Въ странство, въ Европа, единъ такъвъ учитель се явява въ Франция и казва на французскитѣ аристократи ~~казва~~: Ще направя сѣдно голѣмо знаменіе, ще покажа силата на окултната наука. Взема той всичкитѣ тѣхни слѣпоцени очерници, ~~и~~ ~~ще~~ се качва се на експреса и казва на тия графове, барони, че като каже на експреса да спре, той ще спре. ~~Обаче~~ Експресътъ не се спрѣнъ но той изпѣзнъ ~~в~~ изъ експреса на вѣнка ~~изъ лѣзналъ изъ~~ съ очерницитѣ. Това не е учителствуване. Подъ думата ~~Учителствуване~~ трѣбва да разбирате, какво е той? Учителство не е да ви се дадатъ физически знания, защото физическитѣ знания вие ще ги добиете чрѣзъ опита и безъ това. Има три ~~категории~~ свѣта: физически свѣтъ, ~~имаме~~ духовенъ свѣтъ, ~~имаме~~ и Божественъ свѣтъ. Тѣ сѫ величини положителни, по какво се отличаватъ?

+1 2 3. По какво се отличава единицата? ~~Имашъ художникъ~~. Рисуването въобще, ~~...~~ натур. рисуването съ маслени бои, то е едно изкуство, което спада къмъ физическия свѣтъ, четкитѣ, платното, боитѣ, всичко туй може да го видите, пипате. ~~Дълго време~~ Следъ като ~~работилъ~~ сработилъ дълго време този художникъ, въ него се ражда отвращение, той хвърля четкитѣ, хвърля боитѣ, напуска стаята си денъ, два, седмица не иска да рисува. Ако е ~~и нѣкой музикантъ~~ той знае да свири, за да се избави отъ туй състояние, ~~той~~ ще вземе цигулката, ще влезе въ втория свѣтъ, ще започне да свири, защото други енергии са се набрали у него, които са положителни, въ втория свѣтъ. По какво се отличава свирението? Свирението не може да го пипашъ. Или свирението или обонянието може да вземете. Едно цвѣте може да го помиришешъ. Музиката може да я слушашъ; ~~все пакъ~~ наистина ~~предмета~~ цигулката като предметъ я виждате и гласа слушашъ, ~~гласътъ~~ но гласа не може да го пипашъ. Значи, изкуството на музиката спада къмъ духовния свѣтъ. Сега [illegible] Да ~~видимъ~~

къмъ Божествения свѣтъ. Слѣдъ като свири дълго врѣме, той захвърли цигулката и казва: „Не искамъ нито да рисувамъ, нито да свиря, азъ искамъ да се уединя въ стаята си, въздъхва, такова гора съ себе си, да се моля“. Нещо въ васъ се заражда желание. Може нещо сега нито го виждашъ, нито го чувашъ. То е нѣщо, което само понѣкога мислишъ. Слѣдъ като се молишъ дълго врѣме пакъ ще се върнешъ къмъ физическия свѣтъ. Слѣдователно, трѣбва да посѣщавате при единъ Учитель, че вие ще го опитате на физическото поле, ще го опитате въ духовния свѣтъ, ще го опитате въ Божествения свѣтъ, и тогава ще идете да се учите. Той трѣбва да има три дипломи; да е свършилъ въ тия три университета. Той трѣбва да е свършилъ въ физическия свѣтъ, да разбира материалния свѣтъ основно, да е свършилъ трансмутация въ духовния свѣтъ и да е свършилъ най-малко забавачница въ Божествения свѣтъ. Той отъ физическия свѣтъ трѣбва да има дипломъ отъ най-висшия

университетъ, въ духовния свѣтъ отъ прогимназия, а отъ пожесловения свѣтъ най-малко отъ забавачница. То е три диплома, които той трѣбва да има. Добрѣ, Ако въ васъ дойде едно съмнѣние, какво се поизувате? Най-първо трѣбва да се научите да тълкувате нѣщата. ~~Въ~~ Всѣко проявление на нѣщата, може да се тълкува трояко. Сега искамъ да ви ~~освѣтля~~ ~~отъ~~ освѣтля вѣрху кривитѣ заблуждения, та въ които попадате, за да се избавите. Слушайте сега, разсѣждавайте, искамъ да се избавите ~~просто~~ отъ извѣстно заблуждение. Вземете просто свиването на вѣждитѣ. Казвамъ: „Свинъ си ~~човѣкъ~~ вѣждитѣ, свинъ си вѣждитѣ и очитѣ, не иска да ме погледне." Но първоначалнятъ произходъ на свиването на вѣждите знаете ли? ~~отъ кога е произлѣзъ~~? Вие трѣбва да намѣрите произхода на свиването на вѣждитѣ, отъ дѣ начевать ~~своя~~ то? произходъ. Произходътъ е ~~излѣзъ~~ отъ тамъ, че когато очитѣ се увеличили чрезмѣрно, не могли да ~~приемятъ~~ ~~свѣтлина~~ издържатъ повече, тази свѣтлина, та дразнѣла ~~раздразнява~~ очитѣ повече отколкото трѣбва и харчи повече енергия

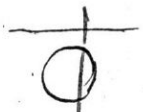

точава вѣжедитѣ се отгорѣ се появила ~~това е~~ ~~една линия~~ ка, за да регулирати свѣтлината ~~която ре-~~ ~~тупира~~ туй колено — очитѣ. Тъй че очитѣ се свиватъ, за да възприемата по-малко свѣтлина, раздразнението да бъде по-малко. Срѣщу слънцето затварятъ очитѣ си. Никой, който ~~говори~~ гледа срѣщу слънцето не отваря очитѣ си, той ще свие вѣжедитѣ си. Ще кажете: Защо ~~той~~ се мръщи той на слънцето? Ще кажете ли, че ~~той~~ вие се гнѣвите на слънцето? Не, по-малко свѣтлина иска да приема, окото много гнѣва е тази свѣтлина. ~~Ще кажатъ~~ Нѣкои казватъ: „Свинъ си вѣжедитѣ като кърпица." ~~Това не е философия~~ Това само по себе си не обяснява нѣщата. Това су символи. Бодрѣ. Срѣщнете нѣкой ваш приятел, той има гнѣво нещастие въ живота; значи туй нещастие праща извѣстно впечатление, той си свие вѣжедитѣ, свие си очитѣ. И ~~слѣдователно~~ какво трѣбва да прави ~~отъ~~ при тия мячлотии? Той иска да приеме ~~повече~~ по-малко неприятни мисли ~~свѣтлина~~, за да има равновѣсие. Той ~~иде~~ вѣрви, свинъ си ~~така~~ вѣжедитѣ, а вие си правите ~~сравнение~~ заключение и казвате: Не иска да ме гледа. Дѣ вам е философията? Причината ни най-малко не сте вие. А когато

той е просто недоволенъ отъ васъ, има си други признаци. Вѣ-
дователно, на вѣдко ~~нѣщо~~ едно (като окултни ученици, вие трѣба да знаете произхода) движение, въ ~~като ученици~~
~~въ основата трѣбва да знаете произхода, какъвъ е произхода~~
~~на нѣщата~~. Напримѣръ свиваемото на очитѣ. Поет нѣкой пятъ вие
може да си помръдните устата нѣкакъ. Напримѣръ: има
(единъ признакъ)
~~една~~ ~~примаса~~ (една примаса) на устата, когато нѣкой иска да каже: Не
~~искамъ~~ (ща) да зная нѣщо за тебе. Има помръдване или отъ нѣ-
вата или отъ дѣсната страна на устата, азъ нѣма да направя та-
зи примаса, защото вие сами я знаете, ~~Ота~~ кѫдѣ е произлѣзла ~~изъ~~ ~~та-~~
~~зи произхожъ на~~ (тази) примаса~~та~~. Произхода знаете ли на прима-
сата. Азъ бихъ ви задалъ ~~една~~ (единъ день) тема: Тази примаса
какъ е произлѣзла. За примѣръ, по въ тяжето на усилитѣ защо е, защо е туй
прѣзрѣние. ~~Но сѫщата примаса има и друго значение.~~ (Но има и другъ примаси на устата.) За
примѣръ ~~има примаса~~, когато човѣкъ е радостенъ той повди-
га устата си, а когато ~~човѣкъ~~ е скърбенъ, снема надолу (усилитѣ си)
Хубаво, има такива (едни) ~~направени~~ (грачки) марули за дѣца ~~грач-~~
~~ки~~, (~~тѣ съ такива на рогъ~~) отъ черво ~~съ направени~~ (направени ся и прилигати на рога) ~~...~~

6

~~[illegible]~~. Дѣтето като надуе, прати въздухъ, и рогата се вдигнатъ ~~рогата~~, като излѣзе въздухътъ, тѣ пакъ паднатъ надолу. ~~Питатъ~~ ?

Сѣщо и съ човѣка:

~~Тлава~~, надуятъ ~~човѣка~~ гоѣ, вдигне нагорѣ уста, изваднатъ въздуха — ~~надолу~~ изгнати му увиса. Значи, имашъ извѣстенъ идеалъ въ живота, ~~[illegible]~~ се, ще спонучишъ, надигнешъ се. Съгулятъ законъ. ~~Ка-~~ Дно-

кажатъ нѣколи:

~~зватъ~~: Нищо нѣма да спонучишъ, той се обезсилва и устнитѣ му увисватъ. ~~Отпуске се надолу~~. Значи, като се повдигнатъ ~~се~~ устата нагорѣ, туй показва, че имашъ извѣстенъ идеалъ: надуятъ те отгорѣ, повдигнатъ се рогата.

~~Произходътъ на този гримаса. Сега е дната гримаса какъ е произлѣзла?~~ За примѣръ нѣкой нѣтъ ~~[illegible]~~ правимъ или въ дѣсно или въ лѣво. Изкривя гримаси съ устата. Първичнятъ произходъ на гримаситѣ какъ е? Туй дѣте си играе, надуе туй черво вдигнатъ се рогата ~~от~~ нагорѣ, прѣстане да надува, рогата спадатъ надолу.

Това ~~Сега~~ е дно подобно: Човѣкъ, като се въодушеви, повдигнатъ се устата, той тръгне, по енция законъ. ~~Сега~~ Изгубили ~~се~~ този потикъ отъ вътрѣ, у него ве дната мускулитѣ ослабватъ и дигнитѣ ~~се~~ на устата обръщатъ надолу. Значи има извѣстно съотвѣтствие

~~на~~ между неговитѣ мисли и движения. Вие нети на всѣко явление, което става отъ вънъ, трѣбва да му дадете едно правилно разрѣшение. Ами ако вие най-малкитѣ задачи не може да ги разрѣшите, какъ ще разрѣшите голѣмитѣ задачи? Що е единъ изпитъ. Учителятъ ви даде единъ изпитъ: да разрѣшите най-малкитѣ задачи, да опита знанията ви. Може да ви даде задача отъ събиране, отъ изваждане, умножение, дѣление, отъ просто и сложно тройно правило, може да ви даде отъ уравненията или нѣкоя задача отъ висшата математика. Тия нѣща имать отношение къмъ реалния животъ. Прѣдставете си, че ~~нѣкога~~ азъ ~~квана~~ тря ръката си на рамото на една отъ ученичкитѣ, ~~ще~~ казвать: „Учителятъ квана ученичката за рамо~~ната~~". Право ~~ла~~ е? Че тя има най-първо една дрешка, отъ дому друга дрешка, че кожата. Какъ съмъ я кванаъ? То е лъжа най-първо. Казвать: „Той квана ученичката за рамо~~ната~~". Кванамъ за рамо~~ната~~то? Ако азъ снема ~~едната~~ нейната дрешка тъй... Вие казвате: „Той я квана за рамо~~ната~~". Пи-

~~тамъ сега вие учениците фактически изваждате ни истината? Не, вие говорите само нѣжнѣви доноси. „Хвана ученичката за дрехата, тъй ще кажете.~~ ~~И тъй, как~~ трѣбва да ~~изразите истината?~~ Когато дойдете до истината трѣбва да я изразите тъй както си е и да имате единъ умъ неизопаченъ, ако искате да разсъждавате. Трѣбва да се остававите отъ сегашния изопаченъ умъ. ~~„Хвана ученичката за рамо“ ~~ ~~Не тъй~~ И тогава единъ фактъ може да се прѣдаде отъ едно положение въ друго положение и да ~~дадемъ~~ до крив разсъждения и крив заключения. Всѣки трѣбва да констатира истината. Вие трѣбва да ~~дадете~~ обичате истината. Тази истина на физическото поле, ~~си~~ тя си има свое изражение. Нѣма похубаво нѣщо за ученика отъ да обича истината! Когато дойдемъ до науката вие трѣбва всикца да имаме нѣй разположение. За примѣръ азъ забѣлѣзвамъ, че нѣкой пять за извѣстни факти давате опаки тълкувания. ~~За примѣръ, когато вие си наредихте вашиятъ класъ, азъ всѣкъ ни участие~~

въ класа, да дохъ ли нѣкаква програма? Вие си наредихте класа. Сега нѣкой пѣть вие си правите погрѣшки и идвате, че ги отоварвате отгорѣ ми. ~~Сега~~ Вие трѣбва да кажете: „Събрахме се толкозъ и толкозъ души". Идвамъ, прѣподавамъ. А вие казвате, че касътъ го образува учителя. Не говорите истината. А ще кажете: „Първоначално събрахме се двама или трима души, една сестра имаше, нѣколко браня, една група, послѣ около насъ дойде друга група". Ще прѣдставите фактитѣ и слѣдъ туй като мислѣхме за единъ учитель за другъ повикахме Учительтъ да ни учи". Тъй се образува този класъ. А вие сега ще разправяте: „Учительтъ образува този класъ". Гледамъ този класъ не е така умно наредень. Ами ако дойде този умнитъ човѣкъ, ще каже: „Какъ е този Учитель, който е наредилъ такъвъ единъ класъ". И туй още не е ~~единъ~~ класъ. ~~Класъ~~ Ако дойда азъ да ви сѣя, това не е окуптенъ класъ, вие не сте още окуптни ученици и даже още и слушатели на класа не сте. Азъ ви говоря

истината, разбирате ли туй?, ако е да ви говоря въ окултна смисъль. Вие ще кажете: „Ние сме ученици на специалния класъ". Съ какво се ~~отличава~~ занимава специалния класъ? „Че Учительтъ хванахъ ученичката за ~~рамѣната~~ рамото! И туй трѣбва да го знаятъ и въ нищитѣ хора. „Хванахъ ~~уче~~ еди коя си ученичка за рамото". Какъ тъй Учительтъ си позволилъ да хване еди коя си ученичка за рамѣ~~ната~~? Сега туй е само едната страна, пъкъ има и други такива работи, които ~~сѫ изнѣзни~~ може да ви ги цитирамъ, които сѫ изнѣзни навънъ. Туй ~~назвамъ, за мене нищо не значи~~, но вие като ученици искамъ да констатирате фактитѣ правилно. Никога да не допущате въ вашето съзнание нѣсливи факти и доноси за всѣко нѣщо да знаете, че е истина; ~~има-си~~ всѣки фактъ говори самъ за себе си тълкуване. Подозрѣнието не е знание. Може да ви подозирамъ въ много работи. Знанието е фактъ ~~ми~~ точно опрѣдѣленъ. То не може да бѫде друго, не може да се измѣни. Подозрѣнието това е невѣжество. Отъ какво произ-

тича невѣжеството? Невѣжеството прѣдъ менъ всѣкоча показва
че умътъ, сърцето и волята сѫ болни. Азъ казватъ тѫй прави-
ло: Когато стомахътъ е здравъ, човѣкъ заповѣдва на стомаха,
щомъ стомахътъ стане боленъ, той заповѣдва на човѣка и казва:
„Днесъ нѣмя да ядемъ." И яде ни болнятъ? — Не яде. Донесатъ му
варено жито, майка му казва: „Ха майка, Яжъ." „Заповѣдъ имамъ днесъ
стомахътъ казва не може да ядъ." И тошо изпълнява.
*Здравъ е кракътъ ти, кажешъ: На разходка на Витоша.
Сѫ ти ти се кракътъ, дойде приятелътъ ти, казва: Хай-
де: „Кракътъ заповѣдва да не ходя." Слѣдователно, ако ти не мо-
же да ходишъ, това показва, че кракътъ е заболѣлъ, и когато е
боленъ той ти заповѣдва. Ако ходишъ, ти ще заповѣ-
дватъ на крака. Добрѣ. Ако вие добрѣ мислите, значи
вие заповѣдвате на ума си, ако не мислите добрѣ, не
може да заповѣдвате. Ако си добъръ ти заповѣдватъ
на своята добродѣтель, ако си лошъ, лошото сърце запо-
вѣдва на тебе. И тогава има двѣ правила. Нѣкой отъ васъ

ще каже: „Аз ~~нѣмамъ нужда отъ~~ не признавамъ никакъвъ учитель;" Той е боленъ, ~~анормаленъ~~. Защото докато умъть служи духа, той е здравъ, той може да се учи. Въ деня, въ кой то се откаже отъ ~~менъ~~ духа той е боленъ, анормаленъ. Когато ученикътъ каже: „Азъ нѣмамъ нужда отъ учитель, той е боленъ. Тъй седатъ фактитѣ, разбирате ли? И когато единъ ученикъ изнася невѣрни факти на живота, той е боленъ, и умъть му и съръсто му и волята му е болни. ~~Сега въ васъ се~~ за ~~роди едно~~ желание, то е слѣдующото: „Кой е този, кой то е говорилъ? Вие го намѣрете кой е. Христосъ имаше ученици дванадесеть души и казва имъ: „Ядинъ отъ васъ ще ме прѣда де". Казватъ: „Кой е?" И той не му каза името, но каза: „~~Този~~ На когото затопа хлѣбъ въ панирата и на когото дамъ той е." И като му далъ хлѣбъ, тамъ казва Писанието, тогава влѣзълъ дявола. Сега азъ не искамъ да затопя хлѣба, защото дявольть ще влѣзе въ васъ. Казвамъ: нѣма да ~~затопя~~.

Ще обичате прѣди всичко истината и да не ви съблазнявати малкитѣ работи. Чистото при всички условия си остава чисто, нечистото при всички условия е нечисто. Доброто при всички условия е добро, злото при всички условия, каквито и да сѫ е зло. Истината при всички условия е истина. Лъжата, при всички условия е лъжа. Поз този начикъ нѣщата сѫ абсолютно опрѣдѣлени. За да провѣрите (първо трѣбва да го провѣрите) единъ фактъ на физическото поле, то е единицата. И съвременитѣ окултисти имать три правила, тѣ сѫ слѣдующитѣ: За да бѫде нѣщо абсолютно вѣрно трѣбва да има признакъ на главата, на ~~нището~~ коститѣ въ нището и да има признаци на самата рѫка, изключение нѣма. I II III .. Когато ~~обаче~~ да кажемъ, този признакъ се намира на главата и на нещето, а ~~го има~~, ~~но~~ на рѫката ~~отсъствува~~ не присѫствува, тогава имате извѣстно математическо съ отношение, пропорцията

каквае? На двѣ мѣста го имаме, а на третото го нѣма. Когато е истинато тогава имаме три къмъ три (3/3), поскѣ имаме двѣ къмъ три (2/3) и поскѣ имаме едно къмъ три (1/3) — това е отношението. Вие трѣбва да знаете тия съотношения, не може въ дадения случай да изваждате правилно заключение безъ да познавате тия съотношения. Ако отношението едно къмъ 3 извадите сѫщото заключение, както от 3 къмъ 3 ~~както от три къмъ три~~ ~~каквото 2/3~~, ще имате криво заключение. Туй показва, че ~~съотношение~~ всѣко ~~едно~~ явление трѣбва да го разгледате на физическото поле, трѣбва да го разгледате на духовниятъ свѣтъ и въ ѣнсествения свѣтъ, и ако въ третѣ свѣта се е проявило туй, което мислите, тогава вашето заключение е абсолютно вѣрно, нѣма заблуждение.

-22-

Ще ви дамъ едно правило да разпознавате по какво се отличава добрия човѣкъ отъ лошитѣ хора. Азъ вземамъ думата добъръ като единъ подъ веге узрѣлъ, защото ако каша по-добъръ за мене има друго значение. Да допуснемъ сега, азъ означавамъ

Д добъръ и П Д по-добъръ

Въ добра

~~Въ добрѣ~~ имате нѣщо завѣршено, ~~то е добръ~~, резултатъ. Като каза ~~резултатъ~~ по-добръ, азъ подразбирамъ работа. Де кажемъ вие сте богатъ. Казвамъ: Трѣбва да станете по-богатъ. Е какъ? чрезъ работа. За да станешъ по-добръ трѣбва да работишъ. А въ живота само ~~затуй~~ доброто е положително. Добръ си въ даденъ моментъ. Сега по какво се отличава добрият човѣкъ отъ лошия. Ако този човѣкъ е добръ, трѣбва да произвожда въ васъ три резултата. Тѣ су слѣдующитѣ. Сега нели искате да ви опрѣдѣля признацитѣ? Азъ вземамъ думата добръ човѣкъ въ най-широкъ смисъль. Добрият човѣкъ, ако вие сте боленъ, щомъ се приближи къмъ васъ, трѣбва да ви даде здравье на тѣлото на физическото поле, подчертавамъ туй, туй трѣбва да даде тоже. То е едно къмъ три. Второто положение, вие не само сте боленъ, но имате по-лѣмо вътрѣшно терзание, измѣчване. Добрият човѣкъ трѣбва да даде спокойствие и миръ на сърцето ви.

Не само тамъ да се стре. Сие сте тонкозъ гнупавъ, и не може да мисли-
те, този добрият човѣкъ трѣбва да даде на вашиятъ умъ
една свѣтла мисль и потикъ на вашиятъ умъ да ми-
слите. Слѣдователно, произведе ли тия три резултати въ тѣ-
лото, сърцето и ума, този човѣкъ е ~~в съ~~ ~~отоякие~~ добъръ, аб-
солютно добъръ. Нѣма изключение. Произведе ли само
здраве, този човѣкъ е добъръ само за тѣлото, произ-
веде ли резултатъ и за сърцето, той е добъръ и за
човѣшкото сърце, но не и за ума. ~~Ние правимъ относи-~~
~~телни нѣща~~. Сега този законъ може да приложите за
Учителя. Азъ казвамъ: Добрият човѣкъ, той е
Учителятъ. Той трѣбва да има тия три ка-
чества. Има ли ги, той е Учитель; нѣма ли ги,
той не е учитель. Туй е една ~~ф~~ дефиниция, ~~въ която~~ за
да се не забнуждавате. Тя е една окултна дефиниция, въ кое-
то нѣма изключение, тукъ не може да лъжемъ. Тъй е
Сега ще кажете: По какво ~~ние~~ може из ние да познаемъ единъ Учитель?

Той трѣбва да произведе това
~~Единъ учитель~~ ~~Не~~ само еднажъ пѫть ~~да произведе това~~, ~~на всѣки~~ всѣки пѫть да го произвежда, ~~пѫть тѣй~~ ~~трѣбва~~ ~~да произведе това~~ всѣки пѫть, разбирате, ~~за~~ постоянно, тъй както слънцето. За примѣръ вие съвременнитѣ хора може за слънцето да имате едно криво понятие, казвате: Слънцето.. Не, не слънцето – това е Божественото око. Какво виждамъ азъ въ слънцето? Слънцето като изгрѣе казва: „Ставайте всички", вика ги, „събудете се всички" и заповѣдва дава, разпореждания; на дървото казва: „Ти ще растешъ нагорѣ къмъ мене, на работа!" И дървото започва работа. Излѣзе, нѣкой паякъ, ~~срѣща~~ и на него казва: „Тамъ паяжина ще предешъ." Качва се паякътъ, започва да преде. И на всичкитѣ животни слънцето даде разпореждания, и всичкитѣ започватъ ~~хората~~ работата си. Той като даде разпорежданията си, надига отгорѣ и върви цѣлиятъ день, гледа какъ се извършва работата. По нѣкой пѫть отъ се укриватъ, като се уморятъ искатъ да се скриятъ отъ окото на слънцето; казватъ: А де те-

чимъ едно гнѣмо перде." Тежнятъ облацитѣ, скриятъ се отдоку. Слънцето, гледа, не може да види. Слънцето е по-умно, прати вѣтъръ вдигне туй перде „казва": „Ах Какво правите вие доку?" Та сега нѣкой пять образувате такива карагіозъ пердета тежните да ви не видятъ или да ви не види Учителятъ. Ще дойде ~~учителятъ~~, вѣтъръ, ще пръсне облацитѣ, слънцето радница, а казва: „Не стойте, на работа, ~~всичкитѣ~~, каквито заповѣди съмъ далъ, трѣбва да се изпълнятъ, понеже, който не слуша изсъква." И това ~~тази~~ е единъ великъ законъ въ свѣта. Когато Божественото съзнание иде въ свѣта, казва: „Всички на работа". По нѣкой пять си правите илюзии облаци, тъмнота, обаче дойде вѣтъръ на живота: „На работа!" ~~На ра~~, нищо повече. Защуй първото нѣщо, което трѣбва да научите, ако искате да станете ученици, то е: трѣбва да имате ~~тъмна~~ абсолютна вѣра въ своя Учитель. Второ: Учителятъ каквото и да направи да не се усъмнишъ. Ученикътъ ~~Усъмнишъ~~

ни се въ своя Учитель, той се усъмнѣва въ себе си. Учителя
това е вложено вътрѣ въ ~~човѣка~~ ученика.
То е вложено вътрѣ, може да го замѣнишъ съ каквато
искашъ величина. Ако не може да го замѣните, не разби-
рате, ~~Ако разбирате~~ и учителятъ за васъ единъ вѣшенъ субектъ
той не е учитель. Това съ ваши разбирания, то съ ~~е~~ ~~ка~~
като гарджетата, които рисувать дѣцата.
~~гато рисувать дѣцата~~. Това е
то вашата идея за учителя. Какво е
това? Дѣтето нарисувало единъ паукъ. А отли-
ченъ е. Кѣдѣ е паукътъ? Въ тия идеи трѣбва да прѣста-
нете. Отъ вѣкъ може тъй да се говори, но единъ ученикъ,
да говори тъй, ~~като символъ~~ не разбирамъ.

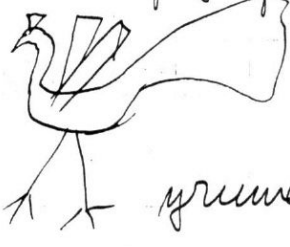

Но да констатирате истината. Точно кажете ли нѣщо
невѣрно, то може да спъна вашата еволюция, да спъна
прогреса. Въ тъй отношение трѣбва да боравите съ
точно опрѣдѣлени величини, а при обикновенията живѣть
може. И другояче. Но влѣзете ли въ окултна ~~школа~~ наука, тя не

търпи двусмислени нѣща. Тамъ е всичко е точно опрѣдѣлено. Ако боравите въ физическия свѣтъ, всѣка е дна величина, тя е ~~точно~~ точно опрѣдѣлена. И сега всичкитѣ бъдѣщи, които съществуватъ въ свѣта, ние ги опрѣдѣляме отъ този законъ, че хората днесъ не говорятъ истината! ~~но~~ истината трѣбва да е стремежътъ, онова къмъ когато хората да се стремятъ. И слѣдователно, ~~се ражда~~ първото нѣщо, когато човѣкъ прѣстане да говори истината, той лъже, лъжата днесъ господствува въ свѣта, и това показва, че хората не обичатъ истината. Когато човѣкътъ сгрѣши ту ря си дрешка, казва: „Голъ съмъ; за да се скрие отъ лицато на Бога. Не е вѣрно, че е голъ. Дѣ е лъжата? Вика го Богъ, той не се обажда. Като вижда, че не може да се скрие казва: „Рѣтоме" „Защо си се скрилъ? — „Голъ съмъ." Но то е лъжа. Мислите ли, че единъ ученикъ, кой то употрѣбява лъжата въ каквато и да е форма, не е голъ? Сега, 32. Азъ говоря за ученицитѣ, не за васъ. Вие може да полъгвате, азъ ви

извинявамъ. Ако изпъжете десеть пяти, азъ нѣма да ви кажа за-
що лъжете, но ако искате да бѣдете ученици, ако кажете
най-малката лъжа съ васъ въпросътъ е свършенъ. И бла-
годарете, че отъ не сте ученици. Нѣкои ме питатъ: Не мо-
же ли да бѣдемъ ученици? — Не може. Ако станете учени-
ци на окултната школа и кажете една лъжа съ
васъ въпросътъ е свършенъ. Затуй казвамъ: Ще чака-
те, като уякнете за бѣдаще, тогава ще бѣдете. Да бѣ-
демъ ученикъ то е една отъ най-хубави-
тѣ титли. Нѣма нѣщо по-благородно отъ да бѣ-
демъ ученикъ. Но ученикътъ трѣбва да отговаря
на туй благородно име. Сега понеже вие се стреми-
те ~~за~~ кълъ и учени~~ци~~чество, вие сте веге ученици на физическото
поле, не искамъ да ме разберете криво. Вие сте
тукъ ученици, да въ I. ~~тукъ~~ вие сте ученици, но въ
II-ия свѣтъ трѣбва да бѣдете ученици, посля въ III
въ божествения свѣтъ, трѣбва да бѣдете и въ тия три

свѣта, ще проявите три рода енергия. Ако вие не разбирате физическия свѣтъ, не може да разберете духовния, ако не разберете духовния, не може да разберете Божествения. Отъ видимото къмъ невидимото вървите, отъ невидимото къмъ Божественото — безграничното. (невидимо значи незнойно)

[Първото нѣщо, стремете се всички да провѣрите всѣки ~~единъ~~ фактъ, всѣко едно нѣщо. Дойде съмнѣние провѣрете го, не казвамъ да го не провѣрявате, провѣрете, за да намѣрите истината. И щомъ намѣрите истината, тя ще ви повдигне и характеръть ви ще се облагороди. За примѣръ, имате ли тъй състояние спокойно да издържите, ако едного отъ васъ ~~ако~~ го туря да го опнюятъ, да го туря и да каса: „Пнюй ще по една пнюнка отгорѣму всички". Вие втори пѣть нѣма да се появите въ класа, нели? Значи вие имате едно високо понятие за себе си. „Опнюка ме ще" кажете". Питамъ: вѣрно ли е тъй опноване? Азъ да ви приведа единъ примѣръ. Прѣдставете си, че имамъ единъ диаманитъ кот-

кото яйцето на калинска птица. Прѣдставете си, че въ то-
зи диамантъ има едно високо съзнание. Азъ нося този диа-
мантъ съ себе си и се разговарямъ съ него изъ пустиня-
та, миноваме прѣзъ негърска страна дѣто тия хора
обичатъ красиви нѣща, може да го откраднатъ. И ако
азъ взема съ какъ, чего нацапамъ да си изгуби въскавиня-
та, какво ~~трѣбва да~~ ще каже този диамантъ? „Оцапа
ме." Ако ме пита: „защо ме оцапа?" – „Защото ако не
те оцапахъ, ще попаднешъ ~~въ~~ по-прости ~~ръцѣ~~ хора,
и тѣ ще те строшатъ, а за да те избавя отъ
тѣхъ, азъ те нацапахъ, че когато минемъ да не те
бутатъ. Послѣ взема, че го олия. Послѣ дойде друга
опасность, пакъ го нацапамъ, мине опасностьта,
олия го. Питамъ: ако азъ ~~нѣкого~~ оцапамъ нѣкого по този
начинъ, какво ще ~~пробите~~ канките. С. Ома — Пазите ни. А. Ама сега казвате. ~~Философия~~ Мѣдрость трѣбва да
имате за нѣщата. И ~~въ свѣта~~ всички проповѣдватъ
че въ свѣта Богъ е, който е най-мѣдрия, най-силния

15

съ всички добродѣтели. Той е допусналъ най-голѣмото зло. Ако вие се усъмните въ Бога, че той е допусналъ зло, осъмните се въ самия Него, тогава какво остава заради васъ. Вие не сте разрѣшили великата задача на живота. Въ Бога нѣма абсолютно никакво зло. Злото което съществува въ свѣта то не е Негово, а е наше, абсолютно е наше. Ние сме разваляли свѣта и злото е произведение на насъ. Слѣдователно, нѣма какво тия свои погрѣшки да ги приписваме на Бога. Той ще дойде, ще оправи ~~свѣта~~ тия работи. Нѣкои казвать: „и въ Господа нѣма правда." Ей, защо нѣма правда? Защото нѣмалъ кѫща, другъ ималъ кѫща, а той нѣмалъ, еди кой си билъ много богатъ, пъкъ той нѣмалъ пари. Питамъ тогава: богатиятъ човѣкъ благороденъ-ли е? Богъ като му е далъ кѫща, той въ кѫщата си довежда ли бѣднитѣ свои братя или този кѫща за какво я употрѣбява. Питамъ тогава: вие, които имаите мозъци въ ва-

шитѣ глави, тия способности, които Богъ вие е далъ, този мозъкъ, който струва съ милиарди, какви мисли има въ вашитѣ мозъци, съ какво е насаденъ вашиятъ мозъкъ, сърцето бѣ то се нарича онторъ, какво има въ сърцето? Въ вашето сърце тирено ли е тамъ хозинката на Бога, въ сърцето ви свѣщения очень гори ли? Ами въ ума ви този Божествения свѣщь запалена ли е, свѣти ли въ ума ви тъй както трѣбва? На тия въпроси трѣбва да се отговори. Сега ако вие искате да придобите наука за бѣдаще да се освѣтните за природата, вие трѣбва да имате здраво тѣло, въ което всичкитѣ клѣтки трѣбва да имать абсолютна кармония да работятъ и да стратъ едновременно. Послѣ да има кармония въ всичкитѣ ви чувства и кармония въ всичкитѣ ви мисли. ~~Сега~~ Три условия тия три елементи съ необходими. Абсолютна кармония въ всичкитѣ ви

клѣтки. Тръгнете ли вие, да знаятъ клѣткитѣ ~~ви~~ на краката ви, на мозъка, на мускулитѣ и всички да ~~знаятъ~~ взематъ участие; всички да се радватъ. Ще бъдатъ разположени, че ~~сѫ~~ на разходка. И послѣ ще взематъ участие сърцето ви, всичкитѣ ви желания да взематъ участие, послѣ всичкитѣ ви мисли, и ще имате една разходка, ще се радвате на физическия свѣтъ, ще се радвате на духовния свѣтъ и най послѣ ще се радвате на Божествения свѣтъ. На физическия свѣтъ ще се радвате, какъ? ~~ка~~ като седнете на една трапеза, ще си покажете ~~кр~~ ябълчици, крушици, попла вода, това-онова, ще си отъкажете за разходката. Слѣдъ туй ще си попѣете, ще погледате хубавитѣ картички, то е духовната страна. Слѣдъ туй ще идете въ мъгаже вътрѣшно, вѣдки ще си помолите и разходката е ~~отъкмена~~ свършена. Пакъ ще се върнете назадъ. Казвамъ въ умоветѣ ви, като ученици ако мислите да минете по нѣкакъвъ лесенъ пътѣ, въ окулонаба школа никой не ~~го~~е

минавалъ досега по такъв. Има само единъ свещенъ пътъ. Той е пътьтъ на абсолютната истина. (И той как-то се разбира ~~тази~~ истина сега). Той е пътъ на тази истина.

A ——— B

То су двапъ велики прикупа (A и B), които започватъ своята цѣль въ живота. Азъ ги наричамъ прикупъ на мекото (A) и прикупъ на твърдото (B). Прикупъ на сърцето и прикупъ на ума. Прикупъ на женята и прикупъ на ~~ума~~ мѣжа. Женски прикупъ и мѣжски прикупъ. Прикупъ на душата и прикупъ на духа. То е едно движение, което постоянно върви по една права линия. То се извѣрвява само въ ѣожествения свѣтъ. Тия нѣща су недостатки за физическото тоже. За да стонатъ достатки непрѣмѣнно на тази права линия трѣбва да се даде друга посока и за да се намѣри трѣбва да се тегнятъ двѣ линии и тамъ дѣто се прѣсекатъ, туй

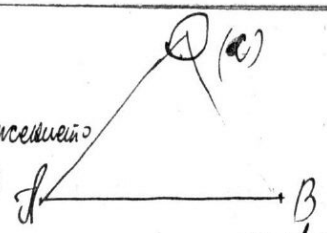

на движението
посоката

~~Следователно~~ Мислите на физическото поле, дето ~~движатъ~~ животътъ се ~~обуска~~ осмислятъ, туй го наричатъ: стремежъ къмъ истината. Тази истина е цѣль въ живота т. е. цѣлта с която осмисля ~~живота~~ всички енергии, които се проявяватъ на физическо~~то поле~~ия, духовния и божественния свѣтъ. Този центъръ ~~е~~, който осмисля тия три ~~рода~~ вида енергии, то е думата истина. Истината е стремежъ. И тъй у човѣка трѣбва да се ~~роди~~ образува любовьта и мѫдростта, и тѣ ще образуватъ тази права линия; а туй е (c) ключа за стремежа къмъ истината. И сега вие по сѫщия законъ трѣбва да работите за бѫдаще. Не да изправите погрѣшкитѣ си, защото азъ не искамъ да се занимавате съ изправянето на погрѣшкитѣ си, но искамъ ~~пра~~ да мислите правилно, да чувствувате правилно, и да дѣйствувате правилно. Нищо повече

Ѣ дна педагогическа лекция ви дѫржахъ. Азъ я нари-

чамъ педагогическа лекция. Тези ученици, които се приготовляватъ да влѣзатъ въ университета приемна педагогическа лекция имать за приемане дѣцата въ забавачницата. Това ся Първитѣ педагогически правила. Тия педагогически правила ще бѣдатъ и въ забавачницата и въ отдѣленията и въ прогимназията и въ университета. Съ тѣхъ ще свѣрпите този свѣтъ. Слѣдъ това ще идете горѣ, тамъ ще ви дадатъ други правила. Тия правила ся необходими. Не мислете, че може да има други правила. Има други правила за свѣта, като идете въ тамъ свѣта, всичко е позволено. Вънъ отъ истината животъ нѣма никакъвъ смисъль. Истинатаѧ е която осмисля живота, тия, което дава потикъ на хората, стремежъ, радость, весение. То е подсъзнателно или съзнателно или самосъзнателно или свѣрхъзнателно, как вото и да е, ние се стремимъ нѣкѣдѣ, тия стремежи съставлява извѣстна радость въ човѣка, а при този ра-

дость ~~явява се~~ подовьта а явява като факторъ, явява се и мъдростьта като факторъ, добродѣтелта и т.п. ~~тѣмъ подобни~~ подобни. Онази цѣль, къмъ която трѣбва да се стремите да обичате: истината, да се научите да обичате истината, и нѣма по-красиво нѣщо. Ако имате любовь ще станете меки, ако имате умъ ще стонете твърди. Ако много любовь ви се даде, ще ~~[illegible]~~ замязате на вода, ако много умъ ви се даде, ще замязате на камъни. А щомъ ви се даде истината на човѣци ще замязате, тогава ще вземете да ~~мисните~~ разбирате вѣтрѣшния дъобокъ смисълъ на живота и ще имате една постоянна дѣятелность, тогава ще бѣдете напълно радостни, весели, задоволени отъ работата. Всѣки денъ ще се радвате отъ своята работа. Днесъ, на втория денъ, на третия, четвъртия, пети, шести, десетия, кинѣдния, милионния, все ще бѣдете доволни.

Ѣ Ѣ Ѣ малко размишление.

Сега съ тия дѣлѣжки, които направихъ въ лекцията, азъ искамъ да ви дамъ единъ свещенъ ~~импулсъ~~ потикъ къмъ познаване любовьта, мѫдростьта и истината. Но се обезсърчавайте. Азъ искамъ да ви дамъ единъ свещенъ потикъ. Защото отъ сега ви прѣдстои сериозна работа, отъ сега прѣдстои за васъ работа, вие още не сте започнали. Трѣдва всички да имате свещенъ потикъ къмъ любовьта, ~~къмъ~~ мѫдростьта и истината. То е необходимо, затова този вечеръ ви държахъ тази лекция. Ако я изпалувате ще имате всичкото мое благословение, ще бѫдете радостни и весели.

Божието благословение да бѫде съ васъ.

—·—